

Debreceni Ítéltábla
Mf.I.50.061/2021/8.

A Debreceni Ítéltábla a dr. Balogh Áron Péter ügyvéd (cím2) által képviselt Felperes1 (cím6, th.: cím4) felpereseknek – a dr. Mohácsi Ferenc ügyvéd ügyintézése mellett eljáró Dr. Mohácsi Ügyvédi Iroda (cím5) által képviselt Alperes1 (Cím1) alperes ellen vezetői megbízás visszavonása jogellenességének jogkövetkezményei és sérelemdíj megfizetése iránt indított perében a Debreceni Törvényszék 12.M.70.083/2020/36. alatt meghozott ítélete ellen az alperes által 38. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részében megváltoztatja és a felperes keresetét elutasítja; mellőzi az alperest perköltség és állam által előlegezett költség megfizetésére kötelező rendelkezést.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 42 390 (negyvenkétezer-háromszázkilencven) forint áfát tartalmazó 199 390 (százkilencvenkilencezer-háromszázkilencven) forint együttes első- és másodfokú perköltséget.

A le nem rótt 145 500 (száznegyvenötezer-öt száz) forint kereseti és 114 000 (száztizennégyezer) forint fellebbezési illeték, valamint 18 075 (tizennyolcezer-hetvenöt) forint állam által előlegezett költség az állam terhén marad.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] A felperes 2011. augusztus 1. napjától áll közalkalmazotti jogviszonyban az alperesnél, tanár munkakörben. A felperes kinevezésétől a (HELYSÉG NEVE)i (OKTATÁSI INTÉZMÉNY NEVE)ban tagintézmény-vezetői feladatokat látott el, legutóbb a 2016. augusztus 24. napjától 2021. augusztus 15. napjáig tartó határozott időre szóló vezetői megbízás alapján, emellett néptánc órákat is tartott. Vezetői pótlékának összege 2019. január 1. napjától havi 54 810 forint volt, 2020. június 1. napját követően a vezetői pótlék összege az alperesnél havi 118 755 forint.

[2] 2019 tavaszán az intézmény néptáncoktatója, tanú3 bejelentette, hogy a közalkalmazotti jogviszonyát meg kívánja szüntetni, mert nem tud azonosulni a felperes személyével, amíg felperes az intézményben dolgozik, addig nem kíván az iskolában maradni; e szándékáról az általa oktatott gyermekek szüleit a szülőket szülői értekezlet keretében tájékoztatta. A bejelentés közvetlen kiváltó oka az volt, hogy 2019. március 13. napján tanítási időben, az iskola épületében a felperes által vezetett intézménybe járó egyik

gyermek szülője – akinek a felesége tanú11 felperes kollégája – szerelemföltésből a felperest egy alkalommal arcul ütötte.

[3] tanú3 bejelentését követően a szülők egy csoportja panaszlevélben jelezte az iskola igazgatójának, hogy a felperes közszereplőként vezetőhöz és pedagógushoz méltatlan viselkedése ellenkezik a (KÓDEX NEVE)vel, mivel nyilvánosan, az iskola épületén belül udvarol más feleségének úgy, hogy ebből rendőrségi ügy lett; alkoholt fogyaszt egy-egy fonóban, „vagy netalán a próbákra is így megy”; hanyagsága miatt a 2017. április 7-i (VERSENY ELNEVEZÉSE) versenyre nem utalta át a nevezési díjat. A panaszlevél szerint a tagintézmény-vezető „ezzel a legutóbbi botrányos viselkedésével végleg elvesztette a szülők bizalmát.”

[4] Az alperes az iskola igazgatóját a panasz kivizsgálására utasította, aki a vizsgálatot követően kezdeményezte felperes vezetői megbízásának visszavonását. Ezt követően a panaszlevél kivizsgálása érdekében az alperes teljes körű vizsgálatot rendelt el, majd vezetője a 2019. július 15. napján kelt határozatával a felperes tagintézmény vezetői megbízását 2019. július 31. napjával visszavonta, a felperes kérelmére az intézkedést írásban megindokolta.

[5] Ezen indokolásban a felperes terhére rótták, hogy a panaszos levél megismerését követően megkeresett három – a panaszos levelet aláíró – diákot és felhívta őket, hogy a jövőben ügyeljenek arra, mihez adják az aláírásukat. Hivatkozása szerint a felperes ezzel megsértette a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény (továbbiakban Nkt.) 62.§ (2) bekezdésének h), p) és q) pontjait; hivatásához méltatlan magatartást tanúsított, és jogosulatlanul osztotta meg a panaszeljárással kapcsolatos tudomását a tanulókkal.

[6] Az indokolás szerint emellett kollégák és szülők bejelentése szerint felmerült annak a gyanúja is, hogy a felperes többször is alkoholt fogyasztott olyan esetben, amikor a nevelése, felügyelete alatti kiskorú tanítványai is vele voltak; ezzel megsértette az Nkt. 62.§ (2) bekezdésének g) pontját.

[7] Az alperes az indokolásban a felperes terhére rótták továbbá, hogy magánéleti eseményei egy része az intézmény falain belül zajlik és hatással van az erkölcsi megítélésére a kollégák, szülők és diákok részéről is; magánéleti tevékenységét előtérbe helyezte és emiatt intézményvezetői feladatait nem látta el maradéktalanul.

[8] Az indokolás szerint továbbá a 2019/2020. tanév előzetes tantárgyfelosztása szerint a tagintézménybe a néptánc tanszakra beiratkozó gyerekek száma – a tagintézmény-vezető iránti szülői bizalomvesztés miatt – nagy számban csökkent, a várható 343 fővel szemben 267 gyermek iratkozott és ennek következményeként 2 pedagógus álláshelyet megszüntettek. Mindezekkel a felperes veszélyezteti a Művészeti Iskola néptánc tanszakának működését.

[9] A felperes keresetében kérte a vezetői megbízása visszavonása jogellenességének megállapítását, egyidejűleg eredeti vezetői beosztásában történő tovább foglalkoztatását, valamint az alperes kötelezését elmaradt vezetői pótlék címén 1 909 215

forint és ezen összeg után 2020. július 7. napjától járó késedelmi kamata megfizetésére. Kérte továbbá annak megállapítását, hogy az alperes az emberi méltósághoz, a magánélethez és a jóhírnévhez fűződő személyiségi jogait megsértette, indítványozta az alperes kötelezését megfelelő elégtétel adására és ennek saját költségén megfelelő nyilvánosság biztosítására, valamint 1 000 000 forint sérelemdíj és ennek 2019. augusztus 1. napjától járó késedelmi kamata megfizetésére.

[10] Állította, hogy a vezetői megbízásának visszavonása jogellenes, mivel annak indokolása nem felel meg a világosság, valamint a valós és okszerű indokolási kötelezettség követelményének. Az alperes eljárása a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (továbbiakban Mt.) 7.§ (1) bekezdése szerinti joggal való visszaélés tilalmába ütközött, mivel az előírt határidőket nem tartotta meg; a meghallgatásoknál a felperes nem lehetett jelen, arra észrevételt sem tehetett; a vezetői megbízás visszavonását követően az alperes nem a kinevezése szerinti munkakörében foglalkoztatta. Az alperes azzal, hogy a tanulók megkeresését a terhére rója szintén visszaélt jogaival, mivel a munkáltató tevékenysége nem irányulhat a munkavállaló véleménynyilvánításának elfojtására. Tanító, nevelői feladataihoz tartozik, hogy a tanulókat az életre felkészítse, amelynek részét képezi az is, hogy bármely nyilatkozat, dokumentum aláírása előtt megfelelően tájékozódjanak.

[11] Az alperes érdemi ellenkérelmében a felperes kereset elutasítását kérte, azt jogalapjában és – az igényelt elmaradt vezetői pótlék havi összegének kivételével -összezszerűségében is vitatta. Álláspontja szerint a vezetői megbízás visszavonása annak valamennyi indoka tekintetében világos, valós és okszerű volt.

[12] Az elsőfokú bíróság ítéletével a vezetői megbízás visszavonásának jogellenességére tekintettel kötelezte az alperest, hogy a felperest tagintézmény-vezető beosztásában foglalkoztassa tovább, és fizessen meg a részére elmaradt vezetői pótlék jogcímén 1 909 215 forintot, valamint ezen összeg után 2020. július 7. napjától a kifizetés napjáig járó kamatot és perköltséget. Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította.

[13] Az ítélet indokolásában hangsúlyozta, hogy a szülői panaszlevélben írtak alapvetően hallomáson alapultak, csak gyanúra adhattak alapot. A lefolytatott bizonyítás alapján megállapította, hogy a felperes terhére rótt kötelezettségszegések nem alaposak.

[14] A felperes ténybeli elismerése alapján valónak fogadta el, hogy a panaszlevél megismerését követően a felperes megkeresett három, a panaszlevelet aláíró diákot; akik azonban ezt nem megfélemlítésként, számonkérésként élték meg. Figyelemmel arra, hogy az Nkt. 62. § (1) bekezdés d) és e) pontjai, valamint a (KÓDEX NEVE)nek 2.3.1. pont (1) bekezdése szerint a pedagógusnak kötelessége a gyermek, tanuló erkölcsi fejlődésének előmozdítása, a tanulók egymás és mások tiszteletére nevelése, illetve, hogy a pedagógus kapcsolata a diákokkal egymás kölcsönös tiszteletén alapuló mester-tanítvány kapcsolat, a felperes ezzel nem követett el pedagógushoz méltatlan magatartást. Ezen indok tehát okszerűtlen.

[15] Az indokolásban az alkoholfogyasztással kapcsolatos felperesi magatartás megfogalmazása közhelyszerű, konkrét tényeket nem tartalmaz, kizárólag gyanút említ. Az

indokolás nem világos, abból nem derül ki, hogy a munkáltató a munkára képes állapotot kéri-e számon a felperesen, vagy azt kifogásolja, hogy kiskorúak előtt fogyasztott alkoholt.

[16] Az alkoholfogyasztás csak annak bizonyítottsága esetén értékelhető a munkavállaló terhére, rendelkezésre állási és munkavégzési kötelezettség hiányában nem minősül kötelezettségszegésnek a munkaidőn kívüli esetleges alkoholos állapot. Rögzítette, hogy alkoholszondás vizsgálatra nem került sor. A felperes tagadta, hogy az iskola területén, munkaidőben alkoholt fogyasztott volna, állítását több tanú vallomása egybehangzóan alátámasztotta. A felperes ugyan elismerte, hogy munkaidőn kívül szervezett táncos foglalkozásokon, illetve városi rendezvényeken – ahol a gyerekek nem kizárólagosan rá voltak bízva, illetve őket már átadták a szülőknek – a szülőkkel és az iskola más pedagógusaival alkalomszerűen fogyasztott alkoholt, azonban munkaidőn kívül az nem kizárt. A próbák és a versenyek idején történt felperesi alkoholfogyasztás a tanúk vallomásai közötti jelentős ellentmondásokra tekintettel kétséget kizáróan nem volt megállapítható. Utalt arra is, hogy a felhívott esetek lényegesen korábban történtek. Az Mt. 8.§ (2) bekezdés, az (KÓDEX NEVE) 2.2. pontja alapján ugyan a felperes, mint tagintézmény-vezető munkaidején kívül sem tanúsíthat olyan magatartást, amely közvetlenül és ténylegesen alkalmas munkáltatója jó hírvének veszélyeztetésére, önmagában nem tekinthető azonban ilyennek, ha egy pedagógus a munkaidején kívül, eshetőlegesen kiskorúak előtt alkoholt fogyaszt. Az indokolás ezért e hivatkozása körében részben nem valós, részben okszerűtlen.

[17] Szintén közhelyszerűnek ítélte a magánéleti okra alapított indokolást. Nem annak tulajdonított jelentőséget, hogy fennállt-e szerelmi kapcsolat a felperes és kollégája között, hanem annak, hogy ennek a kapcsolat külvilág felé való megnyilvánulása sértett-e, illetve sérthetett-e bármilyen munkavállalói kötelezettséget vagy etikai normát. Rámutatott, hogy a tanúk többsége nem tapasztalt közvetlenül a kapcsolatra utaló jeleket, egyetlen tanú sem tudta alátámasztani, hogy az iskola területén az érintettek pedagógushoz méltatlanul viselkedtek volna, az pedig nem tartozik a munkáltató ellenőrzési körébe, hogy a felperes a munkaidőn kívül kivel, milyen kapcsolatot tart fenn. Nem állapítható meg a pedagógushoz méltatlan magatartás akkor sem, ha a vélt vagy valós kapcsolatban érintett más személy indulati cselekményként a felperes sérelmére a munkahelyén, munkaidőben tettlegességet követ el. Nem találta bizonyítottnak, hogy a felperes vezetői tevékenységére e magánéleti események kihatással voltak, illetve vezetői feladatait és kötelezettségeit nem látta el maradéktalanul.

[18] Nem találta megállapíthatónak az alperes által hivatkozott szülői bizalomvesztést sem, mivel a bizonyítás eredménye szerint a gyermekek beiratását szülők tanú3 maradásától tették függővé. A néptánc szakra beiratkozni szándékozó hallgatók létszáma nem kizárólag a felperes vezetői magatartásától függött, azt számtalan egyéb, objektív körülmény befolyásolhatta, ezért a beiratkozott hallgatói létszám csökkenést kizárólag a felperes terhére róni nem lehet. A vezetői megbízás visszavonásának indokolása ezért okszerűtlen, nem valós továbbá azon megállapítás sem, hogy a lecsökkent hallgatói létszám két pedagógus álláshely szűnt meg.

[19] A felperes vezetői megbízása visszavonásának jogellenességére tekintettel kötelezte az alperest a felperes eredeti vezetői beosztásában való foglalkoztatására és az elmaradt vezetői pótlék megfizetésére. A felperes alperessel szemben a megjelölt személyiségi jogok megsértésére alapított keresetet ugyanakkor alaptalannak találta, mivel az alperes eljárása nem sértette a felperes személyiségi jogait.

[20] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatásával a felperes keresetének teljes elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte. Előadta, hogy a felperes vezetői megbízásának ideje lejárt, közalkalmazotti jogviszonya áthelyezéssel megszűnt, így a továbbfoglalkoztatására irányuló rendelkezés nem végrehajtható. Az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat okszerűtlenül mérlegelte, a vezetői megbízás visszavonásának indokolása valós, világos és okszerű volt.

[21] A felperes a panasz eljárás során tudomására jutott információt – habár erre nem volt jogosult – megosztotta a tanulókkal és hivatásához méltatlan magatartást tanúsított, hiszen tartalmát tekintve fenyegetés arra figyelmeztetni a tanulókat, hogy az aláírásuknak következménye lehet. A felperes egy vele szemben indult panaszügyben, azaz magánügyben járt el, az (KÓDEX NEVE) szerint pedig helytelen az olyan megnyilvánulás, amely a tanítványaival negatív hozzáállást éreztet.

[22] Az alkoholfogyasztásra vonatkozó indok világos, nem közhelyszerű: azt rótták a felperes terhére, hogy kiskorú tanítványai jelenlétében rendszeresen alkoholt fogyasztott, melyet a tanúk is alátámasztottak, és amelyet a keresetlevelében a felperes sem vitatott. Kiemelte az (KÓDEX NEVE) példamutatásra és méltóságra vonatkozó előírásait, és kifejtette, hogy a pedagógussal szemben tanítványai jelenlétében munkaidő alatt és azon kívül is zéró tolerancia érvényesül. tanú6né tanú 2019 évi alkoholfogyasztásról nyilatkozott, a folyamatos kötelezettségszegés elévülése ezért nem következett be. Az elsőfokú bíróság alaptalanul mellőzte e körben tanú10 vallomásának értékelését.

[23] A magánélet előtérbe helyezésével kapcsolatos indok szintén nem volt közhelyszerű. A felperes a másik tagintézményben indokolatlanul sokszor jelent meg, melynek idő alatt vezetői feladatait nyilvánvalóan nem látt el. A kolléganővel fennállt, a perben igazolt szerelemi kapcsolat az iskola falai között zajlott, köztudomású lett, az mind a kollégákat, mind a szülőket zavarta, arról a gyerekek is tudtak.

[24] Szintén valóban tartalmazta az indokolás, hogy a felperes magatartására visszavezethetően csökkent le nagyobb számban a néptáncra beiratkozott tanulók száma. A teljes létszámcsökkenés nem írható felperes terhére, de abban a tanúk vallomása és a panaszlevelél szerint is a felperesi magatartásra visszavezethető szülői bizalomvesztés is szerepet játszott. Ugyan valóban nem vontak el pedagógus állást, de két személyt átcsoportosítottak.

[25] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és az alperes perköltségben való marasztalását kérte. Alaki kifogásként hivatkozott arra, hogy az alperes fellebbezését a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (továbbiakban Pp.) 608. § (1) bekezdésébe és a bírósági ügyvitel szabályairól szóló 14/2002. (VIII.1.) IM rendelet 75/C. § (2b) bekezdésébe ütközően nem az erre vonatkozó nyomtatványon terjesztette elő, az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény (továbbiakban E-ügyintézési tv.) 9. § (5) bekezdése szerint az hatálytalan, a fellebbezést a Pp. 618. § (1) bekezdése szerint vissza kell utasítani.

[26] Érdemben hivatkozott arra, hogy közalkalmazotti jogviszonya az elsőfokú tárgyalás berekesztését és ítélet kihirdetését követően szűnt meg, az ítélet megváltoztatásának erre tekintettel legfeljebb a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény (továbbiakban Kjt.) 23. § (8) bekezdése lapján lenne helye, melyre az alperes nem hivatkozott. Az elsőfokú bíróság részletesen vizsgálta a vezetői megbízás visszavonásának indokait, és helytálló következtetésekre jutott. A terhére rótt alkoholfogyasztás kétséget kizáróan nem bizonyított, az alperes az általa hivatkozott zéró toleranciát előíró jogszabályi, szabályzati rendelkezést nem jelölte meg. Kiemelte, hogy a munkáltatói jogkör gyakorlójának vallomása szerint csak marginális szerepe volt a kollégával fennállt kapcsolatának. Az atrocitás közfeladatot ellátó személyként érte, nem magánéleti esemény, nem róható a terhére. Esetleges párkapcsolata személyiségi jogai közé tartozik, mely csak az Mt. 9. § (2) bekezdésének keretei között lenne korlátozható. A tanúk vallomása nem támasztotta alá, valótlan az indokolás azon hivatkozása is, hogy lényegesen kevesebb gyermek iratkozott be néptáncoktatásra a felperes magatartásával összefüggésben, illetve, hogy a szülők a felperessel szembeni bizalomvesztés miatt nem kívánták beírni a gyermekeket.

[27] Az ítéltábla a felperes alaki kifogását vizsgálta elsődlegesen. Megállapította, hogy az alperes fellebbezését elektronikus úton és az OBH elnöke által rendszeresített űrlapon [Pp. 608. § (1) bekezdés] terjesztette elő, azonban valóban nem a fellebbezés előterjesztésére rendszeresített P20, hanem a P23 azonosítójú (egyéb beadvány előterjesztésére szolgáló) nyomtatvány csatolásával. A fellebbezés – figyelemmel a Mf. 3. sorszám alatti beadványra is – ugyanakkor tartalmazza mindazon adatokat, amelyeket a P20 azonosítójú nyomtatvány felsorol, a fellebbezést ténylegesen az alperes az űrlap mellékleteként csatolta, akként a téves űrlap a fellebbezés elbírálását vagy a fellebbezési ellenkérelem előterjesztését semmilyen módon nem akadályozta. Az Alaptörvény 28. cikke szerint a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban kell értelmezni, mely körben elsősorban a jogszabály preambulának, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolásának van jelentősége. A Pp. preambulában foglaltak szerint e törvény célja a polgárok szolgálatát biztosító, a közjónak és a józan észnek megfelelő jogalkalmazás eszméjének érvényre juttatása, a magánjogi jogviták tisztességes eljárás elvén nyugvó rendezése és az anyagi jogok hatékony érvényre juttatása. Az E-ügyintézési törvény elsődleges célját elsősorban az állami és nem állami szervezetekkel és nem az ügyfelekkel szemben fogalmazza meg akként, hogy ezen, az ügyfelek széles körének ügyintézési szolgáltatásokat nyújtó állami és nem állami szervezeteket kívánja egységes elvek mentén elektronikus ügyintézésre szorítani (E-ügyintézési törvény általános indokolása), az adminisztratív terheket kívánja csökkenteni, a lakosság számára korszerűbb és hatékonyabb közszolgáltatásokat kíván elérni (a törvény preambuluma). Az ítéltábla a Pp. 608. § (1) bekezdésének az E-ügyintézési törvény és a Pp. preambulában megfogalmazott célokra is figyelemmel lévő, valamint az Alaptörvény 28. cikke szerinti értelmezése mellett a fellebbező fél ellenfelének jogait nem csorbító, érdemi elbírálásra minden tekintetben alkalmas fellebbezés visszautasítását nem találta indokoltnak.

[28] A felperes által felhívott eseti döntés a közigazgatási perrendtartásról szóló törvény rendelkezésein alapul, eltérő tényállás mellett született, az ítéltábla ezért a kifejtettekre tekintettel a fellebbezést érdemben vizsgálta és azt megalapozottnak ítélte.

[29] Az ítéltábla sem lényeges eljárási szabálysértést (Pp. 381. §), sem az anyagi pervezetés hibáját [Pp. 370. § (4) bekezdés] nem észlelte; az elsőfokú ítéletet a Pp. 370. § (1) bekezdése szerint a fellebbezés és fellebbezési ellenkérelem korlátai között felülbírálván az

elsőfokú ítélet sérelemdíjat elutasító rendelkezését nem érintette. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást a döntéshez szükséges mértékben feltárta, azonban abból részben téves következtetésekre jutott.

[30] A vezetői megbízás visszavonásával kapcsolatban az ítéltábla mindenekelőtt kiemeli, hogy a vezetői megbízás bizalmi jellegű, ezért annak visszavonásához a törvény nem követel meg olyan nyomós okot, illetve kötelezettségszegést, mint amit a munkáltatónak a jogviszony megszüntetése vagy fegyelmi intézkedése esetén kell hitelt érdemlően igazolnia (BH2011.113.), ahhoz elegendő olyan magatartás bizonyítása, amiből egyértelműen következik, hogy a vezető nem képes eleget tenni a beosztással szükségszerűen együtt járó irányítási feladatainak. Ennek megfelelően a vezetői megbízás visszavonásának oka lehet a bizalomvesztés is, ha arra a vezető magatartásában vagy munkájában megnyilvánuló és bizonyítható olyan objektív tények szolgálnak, amelyek kellő magyarázatát adják annak, hogy a vezető nem hagyható a beosztásában (BH2002.106.). Értékelni szükséges, hogy a vezetői beosztást betöltő személyekkel szemben fokozott elvárások érvényesülnek, így elvárás lehet a kollégák számára is példamutató magatartás, az (KÓDEX NEVE) maradéktalan és kétséget kizáró betartása mellett a zavartalan, konfliktusmentes és ekként magas színvonalú szakmai munkát lehetővé tévő vezetői magatartás tanúsítása. Az alperes által a vezetői megbízás visszavonása körében rögzített indokok is e magasabb elvárhatóság mentén vizsgálandóak.

[31] Az alperesi fellebbezés valamennyi, a vezetői megbízás visszavonásának indokai között felsorolt körben az indokolás valóságát és okszerűségét állította. Az ítéltábla a felperes terhére rótt alkoholfogyasztás, valamint a táncoktatásra beiratkozó gyermekek számának csökkenése körében osztotta az elsőfokú bíróság indokait, a fellebbezésre tekintettel rögzíti a következőket.

[32] A Legfelsőbb Bíróság MK 95. számú állásfoglalásra figyelemmel mind a részletező indokolás, mind az összefoglaló meghatározás megfelelhet a világosság követelményének, ha abból a jognyilatkozat címzettje a megbízás visszavonásának indokát ténylegesen felismerheti (BH2017.348., Mfv.I.10.466/2016.). Az alperes által az alkoholfogyasztásra alapított indok ugyanakkor e követelménynek nem felelt meg, mivel önmagában az, hogy a felperes „esetleg” a nevelése, felügyelete alatt álló kiskorú gyermekek jelenlétében alkoholt fogyasztott a felperes számára még a szülői panaszlevél ismeretében sem azonosítható.

[33] Az alperes fellebbezésében is hivatkozott a munkáltatónál érvényesülő „zéró toleranciára”. A Legfelsőbb Bíróság MK 122. állásfoglalása szerint a munkavállaló a munkaidőben akkor esik teljes alkoholtilalom alá, ha a munkaidő alatti vagy azt közvetlenül megelőző alkoholfogyasztása a szerződésből eredő kötelezettségeivel nem egyeztethető össze, vagy ha ilyen tilalmat jogszabály, illetve a munkáltatónál érvényesülő rendelkezés ír elő. Az alperes nem bizonyította, hogy ilyen teljes alkoholtilalmat előírt volna, vagy egyértelműen akként rendelkezett volna, hogy a gyermekek előtt alkoholfogyasztást munkaidőn kívül sem enged; a kihallgatott tanúk vallomása alapján éppen az állapítható meg, hogy a munkaidőn kívüli, kiskorúak jelenlétében történő alkoholfogyasztást megtűrte (tanú 12.M.70.083/2020/19. jegyzőkönyv 10. oldal).

[34] Az (KÓDEX NEVE) (8) és (9) bekezdéseiből levezethető a pedagógus munkahelyén, munkaidőben való alkoholfogyasztásának teljes tilalma, ennek megszegését az alperesnek kellett bizonyítani (BH2001.551.), amely azonban nem volt sikeres. A fellebbezésben foglaltakkal szemben a felperes sem a keresetben, sem a perben nem ismerte el a munkaidőben történt alkoholfogyasztást, nem tekinthető elismerésnek az sem, ha egyetlen tanú vallomása szerint a felperes kérdésére kifejezetten nem vitatta, hogy azon esetben munkaidőben alkoholt fogyasztott. A tanúk olyan - a felperes által vitatott - nyilatkozata, mely szerint a felperes alkoholos lehetet érezték (tanú6, tanú14), vagy alkoholos lehetet és vöröslő szemeket (tanú3), illetőleg a felperes alkoholos lehetetét és bizonytalan járását tapasztalták (tanú10) nem alkalmas az alkoholos befolyásoltság kétséget kizáró bizonyítására, különös tekintettel arra, hogy egyik tanú sem állította, hogy konkrétan látta volna munkaidőben alkoholt fogyasztani a felperest. A konkrétumokat csak részben tartalmazó tanúvallomásokra intézkedés jogszerűen nem alapítható, a több évvel korábbi alkoholfogyasztás pedig még annak bizonyítottsága esetén sem alapozza meg a vezetői megbízás visszavonását.

[35] Nem vitatta a felperes, hogy az ún. Nánási fonóban fogyasztott alkoholt, azonban az alperes nem állította, és nem is bizonyította, hogy ezen rendezvény akár túlmunka elrendelése, akár más ok folytán felperes munkaidejének számítana. Azt sem bizonyította az alperes, hogy ezen alkalmon a felperes az alkoholfogyasztással összefüggésben olyan magatartást tanúsított volna, amely alkalmas az alperes jó hírvének veszélyeztetésére, így a vezetői megbízás visszavonásának ez nem lehet okszerű indoka.

[36] Az indokolás valótlanul tartalmazta, hogy a beiratkozott gyermekek számának csökkenése miatt pedagógus álláshelyeket szüntettek meg, csupán átcsoportosítottak státuszokat. Az elsőfokú bíróság helytállóan vizsgálta, hogy a beiratkozott tanulók létszámának valós csökkenése és a felperes vezetői magatartása közötti közvetlen ok-okozati összefüggés megállapítható-e. Habár egyes szülők valóban akként nyilatkoztak, hogy a gyermeküket nem kívánták a felperes által vezetett néptáncsoportba beírni, azonban ennek ellenére sem állapítható meg kétséget kizáróan, hogy a tavasszal beiratkozott gyermekek számának csökkenése kizárólag vagy akár túlnyomó részt a felperes magatartására vezethető vissza. Az ítéltábla e körben kiemelten vette figyelembe tanú4 vallomását, akinek előadása szerint ugyan volt olyan szülő, aki felpereshez nem akarta beírni a gyermekét, de olyan is, aki tanú3hoz nem szeretett volna beiratkozni. A tanú ugyanakkor rámutatott: a tavaszi jelentkezések mindig alacsonyabbak, általánosságban egy 20-25%-os réteg nyáron még gondolkodik a beíratásról.

[37] Tényként állapítható meg továbbá, hogy az érintett évben egyel kevesebb első osztály indult. A felperes és tanú3 közötti ellentét nem vitathatóan szerepet játszhatott abban, hogy egyes szülők tavasszal még nem írárták be gyermeküket, azonban önmagában általában nem lehet a vezetői megbízás visszavonásának indoka egy vagy több beosztott olyan nyilatkozata, mely szerint nem tud együtt dolgozni a vezetővel, csak ha vezető ténylegesen és bizonyítottan olyan magatartást tanúsított, amelyre tekintettel a vele való együttműködés nem elvárható (BH1980.145.). E körben értékelte az ítéltábla, hogy a tagintézmény vezetői megbízására korábban tanú3 édesanyja pályázott sikertelenül, a felek között korábban is személyes konfliktus volt (tanú5 20. jegyzőkönyv 3. oldal). Mindezek mérlegelésével az elsőfokú bíróság helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy az alperes ezen indok vonatkozásában sem bizonyította annak okszerűségét.

[38] Helytállóan állapította meg továbbá az elsőfokú bíróság, hogy a felperes nem követett el hivatali titoksértést azzal, hogy megkeresett három, a panaszbeadványt aláíró tanulót, ugyanakkor a felperes e magatartása pedagógushoz méltatlan volt.

[39] A diákok a panaszokról és közérdekű bejelentésekről szóló 2013. évi CLXV. törvény (továbbiakban Panasz tv.) 1. § (2) bekezdése szerinti panaszbeadványt írtak alá, amely a felperes viselkedésének kivizsgálását kérte. A felperes sem vitatta, hogy a panaszlevél megismerését követően az azt aláíró 3 tanulót megkereste és figyelmeztette őket, ügyeljenek arra, mit írnak alá, mert 18. életévük betöltése után (az érintett gyermekek egyike ezt az életkort már betöltötte) az aláírásuknak súlya lesz, amiért felelősséget kell vállalniuk.

[40] Az Nkt. 62. § (1) bekezdés h) pontja szerint a pedagógus köteles a gyermekek, a tanulók és a szülők, valamint a munkatársak emberi méltóságát és jogait maradéktalanul tiszteletben tartani, javaslatokra, kérdésekre érdemi választ adni. Köteles tiszteletben tartani a tanulók Alaptörvény IX. cikkében nevesített véleménynyilvánításhoz való jogát is, ekként a tanulót az emberi méltóságot nem sértő, kifejezőmódjában nem indokolatlanul megalázó, lekicsinylő, sértő véleménynyilvánítása miatt számonkérés nem érheti. Az Nkt. 62. § (1) bekezdés q) pontja értelmében pedig a pedagógus kötelezettsége, hogy hivatásához méltó magatartást tanúsítson. Ezen kötelezettségébe értendő az is, hogy a számára esetlegesen kellemetlen, bántó – de az emberi méltóságot nem sértő, kifejezőmódjában nem durva - véleményt, kritikát megfogalmazó diákkal e véleménye kifejezése miatt ne lépjen fel, tevékenységének jellegéből adódóan köteles a tanulók, szülők részéről őt érő, jó hírnevét, emberi méltóságát nem sértő kritika tűrésére. Az (KÓDEX NEVE) elsőfokú bíróság által is felhívott 2.3.1. pont (33) bekezdése szerint a pedagógus kapcsolata a növendékeikkel, diákokkal egymás kölcsönös tiszteletén alapuló mester-tanítvány kapcsolat, mely a tanulókat és a pedagógust egyformán kötelezi. Az (KÓDEX NEVE) e rendelkezéséből is kitűnően a pedagógus-diák kapcsolat hagyományosan magában foglal egyfajta hierarchikus viszonyt. A pedagógus még a látszatát sem keltheti annak, hogy az emberi méltóságot nem sértő véleménynyilvánítása miatt e hierarchikus viszony alapján a tanulót bármiféle hátrányos jogkövetkezmény érheti.

[41] Az elsőfokú bíróság által felhívott, a tanuló erkölcsi fejlődésének előmozdítására, tiszteletre nevelésére irányuló kötelezettség sem termet lehetőséget a jogszerű véleménynyilvánítás, kritika korlátozására, elfojtására; a pedagógus az (KÓDEX NEVE)ben is megfogalmazott mester-tanítvány kapcsolattal nem élhet vissza. E körben kell értékelni, hogy a felperessel szemben vezetői megbízása folytán fokozott elvárás az etikai előírások maradéktalan tiszteletben tartása.

[42] A felperes a panaszbeadványt aláíró, általa tanított gyermekeket az általa irányított néptánctevékenységhez közvetlenül kapcsolódó verseny, fellépés ideje alatt kereste meg, ahol kifejezetten a panaszbeadvány aláírásának körülményeiről kérdezte őket. Egyetértett az ítéltábla az alperes fellebbezésében foglaltakkal abban, hogy az aláírás esetleges jogkövetkezményeinek említése, akár nevelő célzatú figyelmeztetés egy hasonló hierarchikus viszonyban objektíve alkalmas a diákokkal szemben nyomásgyakorlásra, a diákok megfélemlítésére, véleményének formálására, bennük kellemetlen érzések kiváltására (ahogyan tanú15 tanú fogalmazott: szeretett volna ebből kimaradni), akár későbbi véleménynyilvánításuk korlátozására. tanú3 tanúként utalt arra, hogy a beszélgetés után

tanú15 zaklatottnan viselkedett és mentegetőzni próbált (19. jegyzőkönyv 5. oldal). Erre is tekintettel nem lehet kiemelt jelentőséget tulajdonítani annak, hogy az érintettek az eseményeket követő mintegy két év elteltével – a felperes jelenlétében - tett perbeli nyilatkozatuk szerint a beszélgetést nem tartották félelmet keltőnek vagy felháborítóknak, az ítéltábla a magatartás véleménynyilvánítás korlátozására való objektív alkalmasságát tekintette hangsúlyosnak.

[43] Az alperes a perben nem bizonyította, hogy a felperes magánéletének előtérbe helyezése miatt vezetői kötelezettségeit ne látta volna el maradéktalanul. Azonban az indokolás azt is a felperes terhére róta, hogy a felperes magánélete kedvezőtlen hatással van az erkölcsi megítélésére mind a kollegák, mind a szülők és diákok körében; az épületen belüli konfrontációhoz vezetett, a szülők nagyfokú bizalomvesztését okozta, akadályozta a felperes és kollegák, valamint szülők közötti kommunikációt.

[44] A munkáltatói intézkedés ugyan pontosan nem határozza meg, hogy a felperes magánéletének előtérbe helyezését pontosan mely okból állítja, azonban a világosság követelményét összefoglaló meghatározás is kielégítheti, ha a jognyilatkozat címzettjének tudomása (tudattartama) alapján az egyértelműen beazonosítható (BH2017.348., Mfv.I.10.466/2016.). A felperes az indokolás kézhezvételekor egyértelműen be tudta azonosítani a terhére rótt magatartást, így a világosság követelménye nem sérült.

[45] Egyetértett az ítéltábla az elsőfokú bírósággal abban, hogy nem a kollégával folytatott intim viszonyoknak van jelentősége, hanem annak, hogy a felperes, mint vezető magatartása objektíve alkalmas-e a bizalomvesztés magalapozására, a felperes ezzel kapcsolatos magatartása miként hatott az intézmény és kollegák mindennapi tevékenységére vagy az oktatási intézmény megítélésére.

[46] A tanúvallomásokból megállapíthatóan a felperes kolleganőjével szemben tanúsított magatartása mind a kollegák, mind a szülők egy jelentősebb részét ténylegesen zavarta. tanú16 tanúvallomása szerint e kapcsolat megnyilvánulása több szülőt és pedagógust is kényelmetlenül érintett, amelyet az intézmény vezetősége felé is jeleztek, és amit a szülők egy része a perbeli panaszlevélben is megfogalmazott. A problémára szóban eredménytelenül hívta fel a felperes figyelmét. tanú5 is elismerte, hogy a felperes viselkedésével szemben voltak emberi kifogások. tanú17 szerint a Magyar utcán dolgozó 16 kollégából legalább 10 jelezte, hogy a felperes és tanú11 kettesben „bujkáltak”; érezte, hogy ez a kollégákat feszélyezte, zavarta, felmerült „miért hagyja ezt”, a kollegák jelzése alapján maga is problémásnak látta a kapcsolatot. törvényes képviselő1, a tankerületi központ vezetője maga is arról számolt be, hogy a szülők bizalma – részben ezen kapcsolat okán - megszűnt a felperes irányába, mind a felperes kollegái, mind takarítónők jelezték, hogy a felperes indokolatlanul sokszor jelenik meg a Magyar utcai tagintézményben. Még a felperesre kedvező tanúvallomást tévő tanú4 is elismerte, volt olyan kolléga, aki etikai, emberi oldalról sérelmezte a kapcsolatot. tanú18 pedig konkrét esetet is említett, amikor a felperest és a kolleganőt bezárkózva találta, amely számára kínos volt, rosszul érezte magát ettől. Utalt arra is, hogy a felperes arra kívánta rávenni, hogy erről az esetről a valóságtól eltérően nyilatkozzon. Részben a felperes ezen magatartása volt az oka annak is, hogy tanú3 meg kívánta szüntetni a közalkalmazotti jogviszonyát, amely tanú14, tanú8, tanú10 vallomása szerint hozzájárult ahhoz, hogy többen nem kívánták gyermeküket a továbbiakban néptáncoktatásra beíratni.

[47] A konfliktus az intézményen kívül is ismertté vált; a panaszlevelet a szülők a polgármester részére is megküldték, tanú5 szerint az „egészet a város a szájára vette”, míg törvényes képviselő1 vallomása szerint „a város és a Facebook is erről beszélt.” A felperes egyébként maga is elismerte, hogy problémás lehetett a másik tagintézményben való megjelenésének gyakorisága.

[48] A felperessel, mint vezetővel szemben fennálló magasabb elvárhatósági mérce alapján nem csupán a pedagógushoz méltatlan magatartástól, hanem annak látszatától is tartózkodnia kellett. A felperes magatartása a fenti tanúvallomások alapján – függetlenül attól, hogy ténylegesen intim viszonyba került-e a kolleganőjével – alkalmas volt az oktatási intézmény nyugalmanak megzavarására, a munkahelyen kellemetlen légkör, zavar és feszélyezettség kialakulására, illetőleg – mivel a feltételezett viszony és annak következményei szélesebb körben is ismertté váltak – az intézmény jó hírének csorbítására is. Részben pedagógustársával meglévő személyes konfliktusra visszavezethetően, de részben a felperes e magatartásának következtében a szülők egy része is elveszítette bizalmát a felperesben, amely kihatással volt az általa vezetett tagintézmény megítélésére is. A felperes e magatartása mindezekre tekintettel az (KÓDEX NEVE) 2.2 pontjába ütközött.

[49] A felperes érvelésével ellentétben jogszabály kötelező előírása hiányában az alperesnek nem kellett etikai eljárást folytatnia, a bizalomvesztés valóságát és okszerűségét a munkáltató nem kizárólag etikai határozattal tanúsíthatja. Az etikai eljárás következménye a Kódex (110) bekezdése szerint figyelmeztetés, a Kar által biztosított kedvezmény, juttatás, jogosultság korlátozása, megvonása, illetve a Karban betöltött tisztségtől való megfosztás lehet; a kódex célja nem az, hogy ellenőrizzen és büntessen, hanem hogy iránymutatást adjon, és elveket deklaráljon. Emellett az etikai eljárást nem a munkáltató, hanem a Pedagógus Kar és annak (KÓDEX NEVE)ben írt szervei folytatják le. A vezetői megbízás visszavonása az etikai eljárástól független, munkaáltatói bizalomvesztésen alapuló intézkedés.

[50] A felperes által a panaszlevelet aláíró gyermekekkel szemben tanúsított, valamint magánéletével összefüggő, a kollégákat és szülőket is zavaró, az intézmény megítélését is veszélyeztető magatartása – figyelemmel a vezetővel szemben támasztott szigorúbb elvárásra is – együttesen kellően indokolta a munkáltatói bizalomvesztést, az erre alapított munkáltatói intézkedés, a vezető megbízás visszavonásának indoka valós és okszerű volt. Az ítéltábla erre tekintettel érdemben vizsgálta a felperes joggal való visszaélésre történt hivatkozását is.

[51] E körben a felperes hivatkozott arra, hogy az alperes nem biztosította az eljárás során készült jegyzőkönyvek megismerését, a megfelelően védekezést. Állította, hogy az alperes nem tartotta be a panaszokról és közérdekű bejelentésekről szóló 2013. évi CLXV. törvény (továbbiakban Panasz tv.) és a Alperes1 panaszokkal és közérdekű bejelentésekkel kapcsolatos eljárásról szóló 23/2017. (VII.12.) szabályzata által előírt határidőket.

[52] A felhívott rendelkezések célja ugyanakkor a jogbiztonságot veszélyeztető jogi helyzet tisztázásán túl a közérdekű bejelentők támogatása, valamint tényleges védelmük megteremtése (2013. évi CLXV. törvény indokolása), ennek megfelelően az eljárási garanciákat és határidőket is a panaszos oldaláról fogalmazzák meg. A Panasz tv. 2. § (3) bekezdése ennek megfelelően – annak szükségessége esetén – a panaszos meghallgatását írja

elő, az intézkedésről vagy annak mellőzéséről is a panaszost kell értesíteni [2. § (4) bekezdés].

[53] A panaszt elintézésére 30 nap áll rendelkezésre, amely azonban a Panasz. tv. 2. § (1) bekezdése és a szabályzat 9. § (1) bekezdése szerint meghosszabbítható; sem a törvény, sem a szabályzat nem állapít meg a panasz elbírálására végső határidőt. Az alperes részére a szülők panaszbeadványukat 2019. április 17. napján küldték meg, amelyet az alperes még ugyanezen a napon továbbított tanúlnak, aki 2019. május 13. napján – tehát az előírt 30 napon belül - a vezetői megbízás visszavonására tett javaslatot. Az alperes ezt követően tájékoztatta a panasztevőt arról, hogy további kivizsgálást tart szükségesnek [Panasz tv. 2. § (2) bekezdés], így e körben nem állapítható meg a törvény vagy a szabályzat megsértése.

[54] A Panasz tv. nem írja elő panasszal érintett meghallgatását és nem állapít meg az eljárás lefolytatására eljárási szabályokat. Az alperesnél érvényben levő szabályzat 10. §-ában ugyan részletesebb szabályozást ad, azonban csupán annyit rögzít, hogy a panasszal érintett személyt tájékoztatni kell a panaszról és az eljáró személy tőle írásbeli, szóbeli tájékoztatást vagy igazoló jelentést kérhet; az érintett felhívás hiányában is jogosult észrevételeket tenni és álláspontját kifejteni vagy meghallgatását kérni [10. § (3) bekezdés]. A felperes nem vitatta, hogy a panaszbeadványt megismerhette, arra jegyzőkönyvezett nyilatkozatot tehetett, azt pontosíthatta is. Hivatkozásával ellentétben a panasz kivizsgálására irányuló eljárás nem kontradiktórius, sem a törvény, sem a szabályzat nem írta elő az alperes számára, hogy a beszerzett iratokat, vagy más személyek meghallgatásáról készített jegyzőkönyveket bemutassa a felperesnek és lehetőséget adjon az azokra történő reagálására. A felperes ezzel kapcsolatos jogait a panaszeljáráson alapuló munkáltatói intézkedés elleni jogorvoslat – jelen bírósági eljárás – során érvényesítheti.

[55] A felperes joggal való visszaélésként hivatkozott arra is, hogy az alperes a vezetői kinevezése visszavonását követően nem a kinevezése szerinti munkakörben foglalkoztatta tovább. Az Mt. 7. § (1) bekezdésében írt joggal való visszaélés esetén ugyanakkor formális jogsértés, tételes jogszabálysértés a jogot gyakorló oldalán nem állapítható meg. Amennyiben a vezetői megbízást követően a felperest ténylegesen nem a kinevezése szerinti munkakörben foglalkoztatták volna, az a Kjt. 23. § (6) bekezdése szerinti jogsértés, és a fentiek szerint fogalmilag nem valósíthat meg joggal való visszaélést. Ezen jogsértés következménye sem lehet a vezetői megbízás visszavonása jogellenességének megállapítása, csupán az alperes kötelezése a felperes megfelelő munkakörben történő foglalkoztatása, ilyen keresetet ugyanakkor a felperes nem terjesztett elő. A felperes e hivatkozása ezért további vizsgálat nélkül is megalapozatlan. Megjegyzi ugyanakkor az ítéltábla, hogy a csatolt kinevezés szerint a felperest tanár munkakörre nevezték ki, kinevezésében csupán a Kjt. 61. §-ával összefüggésben rögzítették, hogy táncpedagógus.

[56] A munkavállalót megilleti a véleménynyilvánítás alkotmányos joga, véleményét azonban csak meghatározott keretek között fejtheti ki szabadon, annak korlátját jelenti egyebek mellett a pedagógus (KÓDEX NEVE), illetve mások, így a diákok szintén védendő jogai. A pedagógus a véleménynyilvánítás szabadságára hivatkozva sem tanúsíthat olyan magatartást, amely hivatásához méltatlan, alkalmas a diákok jogainak csorbítására, vagy indokolatlan megkülönböztetésükre, akár az őt ért, nem indokolatlanul bántó kritika elfojtására. Nem jelenti önmagában a véleménynyilvánítás korlátozását, és nem valósít meg joggal való visszaélést, ha a munkáltató vizsgálja vagy megállapítja a pedagógus

magatartásának (KÓDEX NEVE)be ütközését. Az ítéltábla mindezekre tekintettel a felperes joggal való visszaélésre alapított hivatkozását is megalapozatlannak találta.

[57] Az ítéltábla a Pp. 369. § (3) bekezdés c) pontjában meghatározott jogkörét gyakorolva a megállapított tényekből eltérő következtetésre jutott, a vezetői megbízást visszavonását egyes, fent megjelölt okokból okszerűnek és valósnak ítélte ezért a Pp. 383. § (2) bekezdése szerint az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett részét megváltoztatva a keresetet elutasította és mellőzte az elsőfokú bíróság perköltségre vonatkozó rendelkezését is.

[58] A felperes teljes egészében pervesztes lett, a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles megtéríteni az alperes első- és másodfokú eljárással felmerült költségeit. Észlelte az ítéltábla, hogy az elsőfokú bíróság a per tárgyának értékét tévesen számította ki. A Pp. 512. § (2) bekezdése alapján a pertárgy értékeként a vezetői pótlék egy éves összegét kell figyelembe venni. Tekintettel arra, hogy a havi vezetői pótlék összege alperesnél a perrel érintett időszakban (2020. június 1-től) havi 118 755 forintra változott, a pertárgy értéke ennek az egyévi összege, azaz 1 425 060 forint.

[59] Ennek figyelembevételével a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja szerint az alperest az elsőfokú eljárásra 71 253 forint +áfa, a másodfokú eljárásra 35 627 forint +áfa összegű perköltség illeti a vezetői pótlék megfizetése iránti keresettel összefüggésben. Az elsőfokú eljárásban ezzel keresethalmazatban a felperes személyiségi joga megsértése miatt is érvényesített igényt, annak pertárgyértéke az igényelt sérelemdíj összegéhez igazodó 1 000 000 forint, melynek alapján az elsőfokú eljárásban a felperes peresztessége tekintettel további 50 000 forint + áfa perköltség illeti az alperest. Mindezek alapján az alperes javára az első és másodfokú eljárásra összesen 42 390 forint áfát tartalmazó 199 390 forint ügyvédi munkadíj állapítható meg, melynek mérséklésére nem volt ok.

[60] A perben a feleket a 2017. évi CXXVIII. törvény 3. § (1) bekezdés d) pontja alapján tárgyi költségfeljegyzési jog kedvezménye illette meg. A pereszt felperes munkavállalói költségkedvezményére tekintettel a Pp. 525. § (2) bekezdése, 95. § (1) bekezdése és 102. § (6) bekezdése alapján az állam által előlegezett költséget, valamint a kereseti és fellebbezési illetéket az állam viseli. A kereseti illeték mértéke az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 42. § (1) bekezdése alapján a pertárgyérték 6 %-a, a fellebbezési illeték a 46. § (1) bekezdés alapján az illetékalap 8 %-a.

Debrecen, 2021. december 1.

Dr. Tass Edina s. k. a tanács elnöke, Dr. Gárdosi Judit s. k. előadó bíró,
Dr. Veszprémy Zoltán s. k. bíró